

ningers Indførelse med saa indtrængende Alvor som det vel kunde see, naar ikke ligefrem et Lovudkast i den Anledning forelaae. Men et Skridt videre paa den samme Bane var det dog muligt at komme, hvis dette Endringsforslag blev antaget, og altsaa ogsaa i den Henseende skal jeg tillade mig at foreslaae dets Antagelse; det har været mig paafaldende, at, hvor hyppigt der endogaa fra Rigsdagen og forskjellige Medlemmer af Rigsdagen er udtalt Duffet, ja, jeg kunde næsten sige Forlangendet om Rævnings, har dog, saavidt jeg mindes, og jeg troer, at min Hufommelse, ikke slaer mig feil, den høitærede Justitsminister endnu aldrig bevareret et eneste af de derom udtalte Duffer eller Forlangender. Jeg veed vel, at under den grundlovgivende Rigsforsamling udtalte den høitærede Justitsminister sig med megen Varme om Rævnings Indførelse, men jeg veed ogsaa, at den høitærede Justitsminister har understrevet Grundloven, og aflagt sin Eed derpaa, og som Følge deraf kan jeg ikke bringe hans Udtalelse mod Rævnings under den grundlovgivende Rigsforsamling i nogensomhelst Forbindelse dermed, at han indtil denne Dag ikke har fremlagt enten Lov om Rævnings Indførelse for os, eller med en eneste Stavelse udtalt sig om de med Hensyn til Rævnings yttrede Duffer. Hvis Endringsforslaget bliver vedtaget, saa vil den ærede Justitsminister imidlertid i dette Endringsforslags Bedtagelse have en, som jeg antager, ham meget kjærkommen Opfordring til end yderligere og paa det Jørgifte at anstrenge sig, for at Grundlovens § 79 kan komme til at staae ikke alene paa Papiret, men i Livet, kan komme til at henhøre ikke alene til tomme Duffer, men til Virkelighed, og med disse Ord skal jeg derfor endnu engang tillade mig at anbefale Forslaget.

Justitsministeren: Forsaavidt angaaer de Ytringer, som den sidste ærede Taler fremførte om mig personlig, troer jeg ikke, at det vil være nødvendigt, at jeg i den Henseende tager Ordet. Det er jo aldeles klart, at der er flere Bestemmelser i Grundloven, som umuligt endnu kunne være traadte over i det virkelige Liv, men hvorpaa der arbeides; det kan naturligviis ikke undgaaes, at der haves

forskjellig Anskuelse om den Hurtighed, hvor med disse Arbejder kunne fremmes, naar Sagens Løst tillige skal havees for Die, og derfor troer jeg, at den Anskuelse, som jeg har om denne Sag, er ligesaa vel begrundet, som den, den ærede Rigsdagsmand har udtalt om Tidspunktet til at denne Lov burde være foreslagt. Hvad derimod Forslaget i sig selv angaaer, saa troer jeg, at det vil være de allerfleste af det ærede Things Medlemmer aldeles klart, at det vil være en Umulighed at lade Loven gaae ud med en Bestemmelse om, at alle de Sager, som skal anlægges efter denne Lov, skulde behandles ved Rævnings, saalænge som de almindelige Regler for Brugen af denne Institution ikke endnu ere givne, thi det vilde være det samme som at udsætte enhver Trykkesfrihedslov, saalænge indtil Institutionen med Rævnings var kommen istand, og det troer jeg ikke kan være det ærede Things Mening (Grundtvig: Jo!). Ja, jeg vil gjerne troe, at det er den ærede Forslagsstillers Mening, det tvivler jeg slet ikke om (Latter), men jeg troer ikke, at Majoriteten af Things Medlemmer deler denne Anskuelse (Nei! Nei), og derfor skal jeg ikke nærmere gaae ind paa Forslaget.

Danfier: Jeg skal blot i Anledning af den heftige Modstand, vort Forslag har mødt og formodentlig fremdeles vil møde fra det ærede Medlem for Præstv Amts 4de District (Grundtvig), erklære, at jeg har den Tro og det Haab, at der til Grund for denne Modstand ligger en Høben Wildfarelser, og det glæder mig, at der til at være en Casandra hører mere, end det, at Ens Spaadomme ikke blive troede. Jovrigt vil Forsamlingen have seet, at det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand her har stillet, kun er en euphemistisk Form for et Forslag til at forfaste Loven.

Da ingen Flere begjærede at yttre sig, skred man til Afstemning over Forslaget under Nr. 34, saalydende:

„Ved al Rettergang om Misbrug af Trykkesfriheden skal Spørgsmaalet om Tilstaltes Skyldighed eller Uskyldighed afgjøres ved Skøn af Rævnings, og den Uskyldige skal tilkjendes Bederlag for paaført Krænkelser, Tab og Skade.“